

Representantforslag 35 S

(2014–2015)

fra stortingsrepresentantene Pål Farstad, Terje Breivik og Ketil Kjenseth

Dokument 8:35 S (2014–2015)

Representantforslag fra stortingsrepresentantene Pål Farstad, Terje Breivik og Ketil Kjenseth om innføring av en begrenset angrerett for næringsdrivende ved telefonsalg av annonsetjenester og lignende («kataloghvirksomhet»)

Til Stortinget

Bakgrunn

I norsk rett er angreretten forbeholdt forbrukerne. Angreretten er regulert i lov om opplysningsplikt og angrerett ved fjernsalg og salg utenom faste forretningslokaler § 20.

Næringsdrivende har ikke angrerett fordi hovedregelen i norsk avtalerett er at næringsdrivende har *avtalefrihet* og bærer risikoen for de avtaler de selv inngår. Prinsippet om avtalefrihet eller kontraktsfrihet er et ulovfestet prinsipp om at enhver som utgangspunkt har frihet til å inngå eller unnlate å inngå avtaler med hvem man vil og sammen bestemme innholdet i en eventuell felles avtale. Ethvert unntak fra hovedregelen må ha hjemmel i lov eller ulovfestet rett.

Dette prinsippet medfører at det er stor adgang til å inngå avtaler som er ubalanserte, dersom man som næringsdrivende ikke er en profesjonell aktør. Forslagsstillerne er bekymret over at man gjennom mange år har sett flere eksempler på at dette dessverre utnyttes på det groveste av useriøse aktører. Særlig er nyregistrerte enkeltpersonforetak og små bedrifter utsatt for såkalt «kataloghvirksomhet». For å styrke bedriftenes rettssikkerhet ønsker forslagsstillerne at det innføres en begrenset angrerett ved salg av annonsetjenester og lignende per telefon for næringsdrivende.

Senest sommeren 2014 var det flere ulike medieoppslag om småbedrifter som følte seg lurt av katalogselskaper. Felles for dem alle var at useriøse firmaer, som selger annonsetjenester per telefon, eller ved andre oppsøkende salgsmetoder, bruker villedende metoder for å lure bedrifter inn i avtaler de ikke har bruk for, eller for å lure dem til å betale uberettigede krav.

Eksempler på metoder som benyttes er som følger:

- Selgeren snakker mot bedre vitende om at det foreligger et kundeforhold mellom partene.
- Selgeren presenterer seg på en måte som villeder og danner inntrykk av at han/hun ringer fra mer seriøse aktører hvis navn er svært likt.
- Det opplyses om at kjøper skal få prøveperioder (gjerne gratis), men hvor selger så ettersender standardavtaler med avvikende innhold og prising. Man bruker teknikker som tar sikte på å binde bedriften ved passivitet og henvender seg til bedriftene i perioder med mye stress og ferieavvikling, mv.
- Selger ber firma opplyse om at kontaktinformasjon stemmer og bekrefte dette uten å opplyse om at man i realiteten samtidig samtykker til et kundeforhold og en avtale.

Forslagsstillerne viser til at antall saker vokser over hele Europa, men at det er store mørketall fordi mange enkeltpersonforetak og småbedrifter ikke har kapasitet til å anmelde eller ressurser til å forfølge saken juridisk. Det fremstår som enklere å betale det urettmessige kravet, og på den måten komme seg ut av avtaleforholdet, som man i utgangspunktet mener man aldri har inngått.

Mange useriøse aktører sikter seg også inn mot Norge fordi resten av Europa har høy arbeidsledig-

het. På bakgrunn av at useriøse aktører i dag profiterer på norske regler for avtaleslutning, sivilprosess, og at det er manglende etterforskningskapasitet til å forfølge bedrageriforsøk mot enkeltpersonforetak og små næringsdrivende, ønsker forslagsstillerne å foreslå en begrenset angrerett ved salg av annonsetjenester og lignende per telefon for næringsdrivende.

Forslag

På denne bakgrunn fremmes følgende

f o r s l a g :

Stortinget ber regjeringen fremme forslag om begrenset angrerett for næringsdrivende ved telefonsalg av annonsetjenester og lignende der det foreslås innført en bestemmelse om dette i avtaleloven, eller der departementet gis hjemmel til å fastsette en slik begrenset angrerett i forskrift.

1. desember 2014